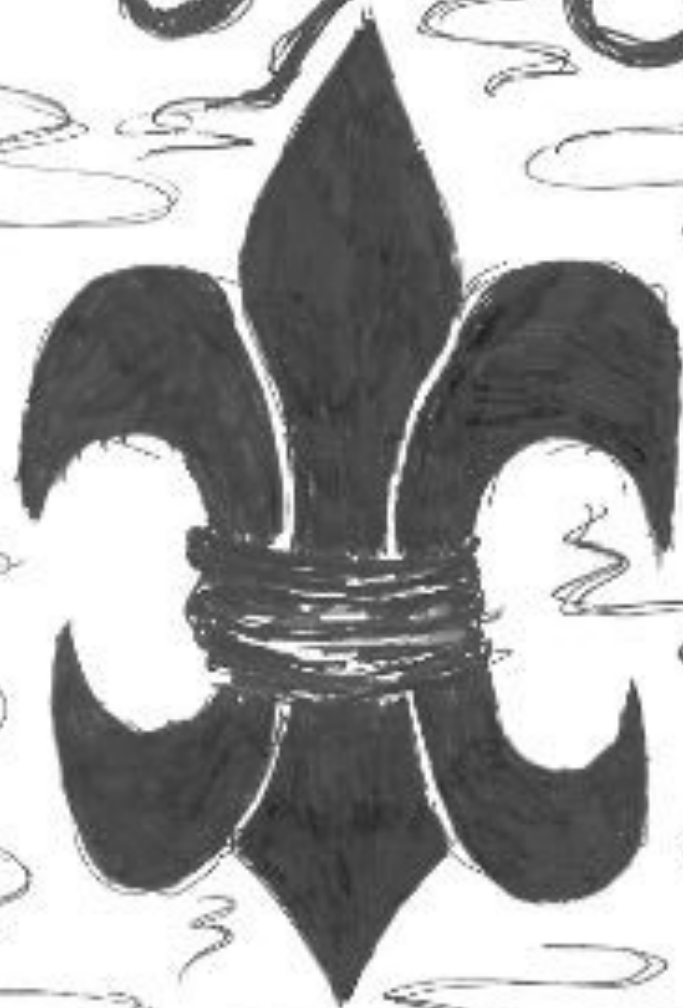

RF8

Sisälllys

Sisälllys	
Pääkirjoitus	
Ufon historiaa	
Saraste-extra	
Etanoiden leiri	
Si (S) siliskojen alppivaellus	
TaSaVa-viikonloppu Nuuksiossa	
Vitsejä	
Arvoituksia	
Ufo testaa	
Solmussa	
Uimakisat	
Hiippari	
Tunnista johtajat lapsuuskuvista	
Ryhmät ja johtajisto	
Henkilökuvassa: Ninna	
Sudarikisat	
Puuhaa	
Talvileirille!	

Saharan Sissien
lippukuntalehti
UFO 2/12 nro.
100

Sasit ilman Ufoa on kuin teltta ilman keppejä

Painopaikka:

Helsingin nuoro-
risoasiankeskus

Painos kpl: 130

Toimittaneet:

Tanu Karttunen,
Salla Lainevirta,
Niklas Sjöblom,
Rikhard Sjöblom,
Eveliina Rosenberg
ja Pöllöt

Nyt se on täällä, wau! Sadas Ufo. Aikamoisen työn takana se kyllä olikin, mutta vihdoin valmis. Lippukunnalla on syytä iloon muiltakin kuin Ufon osilta; lippukuntamme jäsenmäärä on suurimmillaan miesmuistiin (melkein 100!) ja tammikuussa Sasit viettävät jo 65-vuotis synttäreitään. Uskoisin siis Sasien menestyvän varsin hyvin nyt suosiossa olleissa stressitesteissä, jos sellaisia lippukunnille tehtäisiin.

Ei voi kun nostaa hattua kaikille Ufon tekoon osallistuneille, niin vanhoille kuin uusillekin toimittajille. Tässä päätoimittajan roolissa konkretisoituu miten iso apu sivunkin jutun kirjoittaminen on. Täytyy myös samalla hämmästelä miten Ufon aloitusaikoina saattoi tulla kuusikin Ufoa vuodessa, vaikka nyt tietotekniikan aikakaudella muutamakin numero on jo haastavaa.

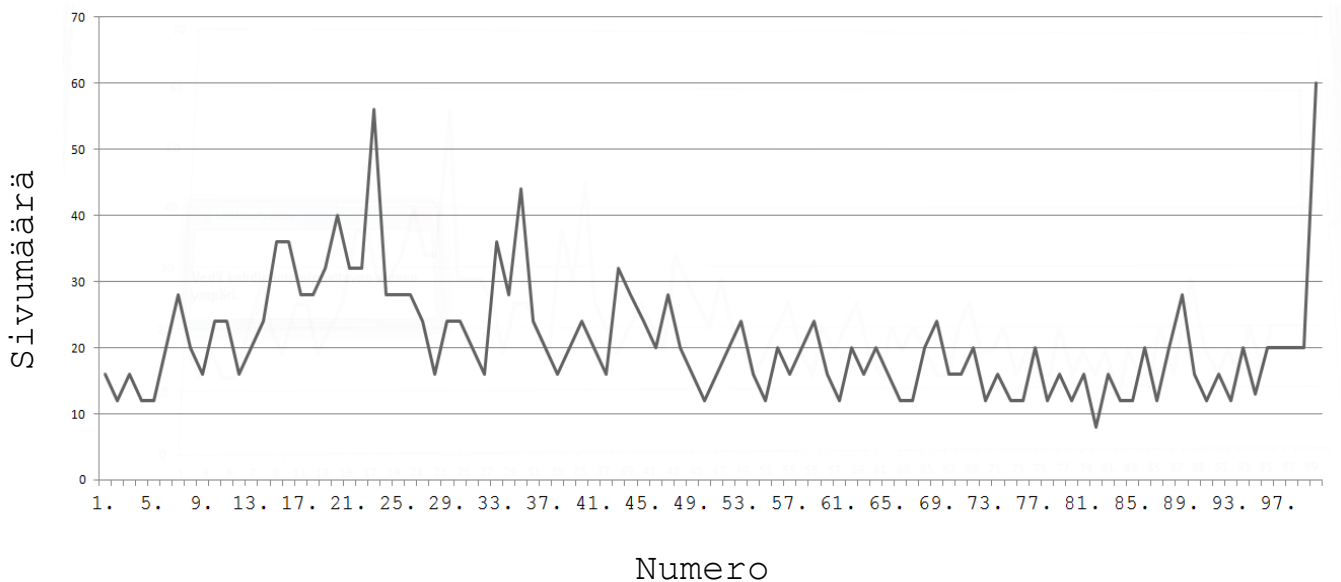
Itsenäisyyspäivän jälkeen luvassa olisi vielä lippukunnan yhteinen joulupolku, jonka jälkeen alkaakin partiossa joulutauko ja pääsee taas hieman hengähtämään, huh. Ei sillä ettenkö jo odottaisi partion alkamista taas tammikuussa, puhumattakaan helmikuun talvileiristä, mutta kyllä joulukuukin on mukavaa aikaa, saa rauhoittua eikä ole kiire minnekään.

- Tanu Karttunen

UFO:n historiaa

Se on vihdoin täällä! Sadas Ufo! Historiaa Ufolle on siis ehtinyt kertyä jo 99 numeron verran. Ufon on perustanut vaeltajaosasto VIKINGIT keväällä 1979, joten ikäkin tällä lehdellä on jo 33 vuotta. Myös toimittajia on ollut monenlaisia ja taitavia kuvittajiakin on Ufon leivissä työskennellyt (Katso kaikkien aikojen hienoimmat Ufon kannet sivuilta 52.53)

Alla olevassa diagrammissa voit nähdä UFO:n sivumäärien vaihtelua numeroittain aina ihka ensimmäisestä UFOsta tähän päivään saakka.

Kuten diagrammista voidaan havaita on ohuin numero ollut vain kahdeksan sivua, kun taas paksuin UFO (2/2012) sisältää kokonaiset 60 sivua.

Nykyisin UFO:n julkaisumäärä on tasaantunut kahteen/vuosi, mutta UFO:n aloitus aikoina julkaistiin kolmesta kuuteen UFOa joka vuosi. Vuosina -80 ja -81 ilmestyi jopa seitsemän kappaletta ja vuonna -82 ilmestysivät numerot 4. ja 5. kahden viikon sisään. Noina aikoina kuului UFO:n toimittajakuntaan yli 10 jäsentä.

Saraste
.2012.

-EXTRA.

**Seuraavat
sivut**

Sarastesanasto

Saraste	- Pääkaupunkiseudun partiolaisten kuudes piirileiri
Alaleiri	- Leiri jaettiin neljään eri alaleiriin, joita olivat Kajo, Humu, Hämy ja Syvi
Kylä	- Jokainen alaleiri taas jaettiin neljään eri kylään
Savu	- Kylät puolestaan koostuivat savuista
Lilja	- 24 tuntia kestävä aktiviteetti
Pojo/Bojo	- Puolijoukkueteltoa (n. 15 henkilöä)
Naikeri	- Niger-teltta (noin 5 henkilöä)
Trangia	- Retkikeitin
Bajis	- Puucee, wc kenttäolosuhteissa
Helikopteri	- Pisuaarirykelmä kenttäolosuhteissa
Kajaus	- Sarasteen leirilehti
Baana	- Sarasteen ”pääkatu”
Ruokatykki	- 200L vetoinen keitin
Laakso	- Paikka, jossa leirin ohjelmat järjestettiin
Krebaus	- Kreisibailaus
Ohran revanssi	- Leirillä ylijääneistä muonista valmistettu purkuleirin herkku
Aurora	- Johtajakahvila
T.R.I.K.O.O.t	- Totaalisen Räjähdyttävä IkäKauden Oma Ohjelma
Turva	- Sarasteen turvallisuusviranomainen
Pöly	- Sarasteella tutuksi tulleet ilmassa leijailleet pienhiukkaset
Severi	- Sarasteen oma B. Virtanen, joka oli aina valmis tekemään ne ikävimmätkin työt

Saraste 2012

Saraste oli Pääkaupunkiseudun partiolaisten kuudes piirileiri. Se järjestettiin Evon retkeilyalueella Hämeenlinnassa 30.7-7.8. Seikkailijat ja heitä vanhemmat partiolaiset olivat leirillä koko leirin ajan. Sudenpennut puolestaan saapuivat muutaman päivän muita myöhemmin perjantaina 3.8.

Rakennusleiri 28-30.7

Innokkaimmat Saharan Sissit lähtivät Sarasteen rakennusleirille jo paria päivää ennen varsinaisen leirin alkua. Tekemistä riitti sillä leiri piti saada kasaan vain 36 tunnissa. Sasien työosaston lähtö oli Töölön kisahallin parkkipaikalta lauantaina klo 9, mukavasti olympialaisten avajaisia seuraavana aamuna. Perillä Evolla oltiin puolenpäivän aikoihin. Ensin syötiin lounasta ja sitten alkoi ankara keittiöiden pystytysurakka. Työtiimimme oli esimerkillisen tehokas ja valmistimme kymmeniä ruokapöytiä ja pystytimme pari katosta. Rankka työpäivä päättyi päivälliseen ja raksa-saunaan. Sunnuntaipäivä kului lauantain tavoin keittiöitä kasatessa. Toinen raksapäivä huipentui harjannostajaisiin, jossa ruoka ja meininki olivat mahtavia. Maanantaihin mennessä tärkeimmät rakennelmat olikin saatu valmiiksi, joten saimme ruveta kukaamaan oman lippukuntamme tavaroita kuljetuskonteilta savuun. Tavaraa oli paljon mutta kaikki saatiin kulkemaan kätevästi yhdellä kertaa maitokärryillä. Illalla aloimme pystyttää majoitteita ja muita rakennelmia jotta ainakin osa niistä olisi kasassa ennen leiriläisten saapumista seuraavana aamuna.

Maanantai 30.7

Maanantaiaamu koitti liian aikaisin rakennusleirin uuvuttamille saseille. Ylös oli kuitenkin noustava, jotta saataisiin savun katos nostettua harjakorkeuteen ennen leiriläisten tuloa. Siinä olikin hommaa kun savussamme ei ollut tikkaita. Katos saatiin pystyyn ajoissa kiitos neuvokkaiden ja rohkeidenkin rakentajien ja innovatiivisten tikasratkaisujen. Sasit saapuivat toisessa bussiaallossa noin klo 14. Kun omat tavarat oli löydetty ja

saatu kuljetettua savuun alkoi telttojen pystytys. 120 henkilön majoittamiseen tarvittavien telttojen mahdolluttaminen pienehkön savun alueelle aiheutti päänvaivaa savun johdolle, kun vielä piti huomioida paloturvallisuus, vaati telttojen asettelu melkoista suunnittelua. Kaikki teltat saatiin kuitenkin mahtumaan, vieläpä turvallisuusmääräysten puitteissa. Majoittumisen jälkeen koitti odotettu päivällinen omassa kyläkeittiössä. Vatsat täynnä leiriläiset vietiin kierrokselle tutustumaan leiri-alueeseen. Ilta huipentui Sarasteen avajaisiin Stagella. Ennen tätä huikeaa speaktaakkelia kaikille jaettiin oman alaleirin leirihuivi. Saseilla se on oranssi. Avajaisissa oli ensimmäistä kertaa mukana kaikki leirillä olijat.

Siellä laulettiin, katsottiin tasokkaita esityksiä ja tutustuttiin Sarasteisiin. Avajais-shown jälkeen mentiinkin sitten iltapesulle ja nukkumaan.

Tiistai 31.7

Tiistai oli ensimmäinen leiripäivä jossa leiriläiset pääsivät tutustumaan ohjelmalaaksojen ihmeisiin. Ihan ensimmäisenä aamulla oli kuitenkin vuorossa aamiainen ja lipunnosto. Klo 12 tarjoiltavaan lounaaseen asti viimeisteltiin savun rakennelmia ja särmättiin telttoja. Maukkaan lounaan jälkeen lähdettiin Stara-laaksoon. Se

painottui ilmaisutaitoon musiikkiin, kuvataiteeseen ja näyttelemiseen. Stara-laaksossa muun muassa tehtiin leiritatuointeja, luotiin sketsihahmoja ja krebattiin silent-discossa. Itseilmaisun uuvuttamat leiriläiset pääsivät staralaakson jälkeen nauttimaan täyttävän päivällisen. Illanpäätteeksi mentiin vielä kreiseilemään kreisilaaksoon. Tämä laakso oli liikuntapainotteinen. Siellä sai kokeilla kaupunkisotaa, seinäkiipeilyä, ramborataa, Angry Birds-peliä (oikeilla ritsoilla ja pehmolinnuilla), pomppulinnaa ja todella haastavaa ninjawarrior-rataa. Väsyneet, mutta onnelliset leiriläiset pääsivät Kreisilaakson jälkeen iltapalalle, suihkuun ja nukkumaan. Päi-

vä oli ollut todella onnistunut, ja koetut laaksot monen mielestä Sarasteen parhaat.

Keskiviikko 1.8

Keskiviikko koitti aurinkoisena. Päivä alkoi tuttuun tapaan lipunnostolla ja aamiaisella. Heti tämän jälkeen pakattiin erävarusteet ja lähdettiin kohti Skutsilaaksoa. Laakso oli nimensä mukaisesti citypartiolarisille oudossa ympäristössä skutsissa eli metsässä. Tämä laakso kesti päivälliseen saakka ja oli näin ollen tuplamittainen muihin laaksoihin nähden. Siellä testattiin erätaitoja ja nokkeluutta partiotaitokisojen hengessä. Rastien tehtävinä oli muun muassa ompelua, suunnistusta, ryhmäytymisharjoituksia ja ramborata jossa piti kuljettaa ilmapallo ehjänä radan läpi. Kisaaminen Skutsilaaksoissa oli raskasta joten herkullinen päivällinen maistui sen jälkeen. Illalla oli vuorossa seikkailija- ja tarpojaikäkausien T.R.I.K.O.O:t. UFO:n toimitus ei yli-ikäisinä päässyt tähän tapahtumaan osallistumaan, joten emme voi tarkemmin kertoa mitä siellä tehtiin. T.R.I.K.O.O:iden päätettyä syötiin iltapala ja menttiin nukkumaan.

Torstai 2.8

Torstaiaamuna herätettiin odottavissa tunnelmissa, kuuluihan päivän ohjelmaan 24 tunnin toimintapläjäys, liljat. Aamupäivänä leiriläiset keräilivät liljavarusteitaan. Ravinnepitoisen lounaan jälkeen siirryttiin sitten liljoihin siirtyminen. Liljoissa ideana on tehdä jotain tiettyä asiaa vuorokausi. Sasit osallistuivat moniin erilaisiin liljoihin. Näitä olivat esimerkiksi leikki-, sportti-, merirosvo-, makuupussi-, supersankari-, musa- sekä prinssi ja prinsessalilja.

Perjantai 3.8

Leiriläiset viettivät torstain ja perjantain välisen yön Liljoissa. Puolilta päivin Sarasteelle saapuivat sitten innokkaat sudenpennut. Kun kaikki uudet leiriläiset ja heidän tavaransa oli saatu kokoon, lähdettiin omaan savuun majoittumaan. Suuresta väkimäärästä johtuen muutama uusi majoitekin jouduttiin pystyttämään jotta kaikille saatiin nukkumapaikka. Kun tavarat oli leväytetty telttoihin, mentiin maistuvalle lounaalle. Vatsat täynnä sudarit pääsivätkin sitten johtajien opastamina tutustumaan leirialueeseen. Samaan aikaan vanhemmat leiriläiset palasivat Liljoista takaisin savuun. Viideltä syötiin päivällinen jonka jälkeen ruvettiin valmistautumaan keskijäisiin. Keskijäiset olivat Sarasteen Stagella järjestetty ohjelma, joka toimi sudenpennuille avajaisina, missä he saivat tutustua sarasteisiin Kajoon, Humuun, Hämyyn, Syviin ja Rusko vauvaan sekä laulaa partiolauluja ja nauttia muusta ohjelmasta. Keskijäiset oli mieleenpainuva kokemus. Olihan ensikertaa samassa paikassa kaikki 4000 leiriläistä. Mahtavan shown jälkeen saatiin iltapalaa ja mentiin nukkumaan.

Lauantai 4.8

Lauantai aloitettiin tuttuun tapaan lipunnostolla ja aamupalalla. Päivän ensimmäisenä laaksona oli Kroppalaakso, jossa tutustuttiin ihmiskohon ihmisiin. Jokaiselle ikäkaudelle oli oman laistaan ohjelmaa. Sudenpennut tekivät

langasta pöpöjä, pääsivät seinäkiipeilemään, keräsivät perunoita sokkona ja saivat kokeilla aistiradalla miltä tuntuu liikkua ilman eri aisteja. Seikkailijat puolestaan pääsivät matkalle kehon läpi samaa reittiä kuin ruoka. Tarpojien ohjelmaan UFOn toimitus ei päässyt tutustumaan, joten sen sisältö jääköön mysteeriksi. Kun ihmisruumis tunnettiin riittävän hyvin, mentiin lounaalle. Keittiö onnistui yllättämään kaikki. Lounaana oli Sarasteella sittemmin klassikoksi muodostunutta nakkiohrattoa, joka oli varsin mielenkiintoista. Uutta ruokailukokemusta rikkaampana lähdettiin päivän toiseen laaksoon joka oli nimeltään City. Siellä joukkoliikennereittejä hyödyntäen kierrettiin erilaisia rasteja jotka liittyivät pääkaupunkiseutuun. Tehtävinä oli muun muassa pyykkien ripustamista kuivumaan sekä slangin sanojen tunnistusta. Kaupunkikierroksen jälkeen syötiin päivällistä. Lauantain viimeisenä ohjelmana oli alaleiri-ilta johon osallistuivat kaikki Hämy-alaleirissä asuvat leiriläiset. Ohjelmana oli lauluja, leikkejä sekä leiribändin keikka. Päivä oli ollut rankka joten alaleiri-illan päätteeksi maistuivat iltapala ja ennen kaikkea uni.

Sunnuntai 5.8

Aamu alkoi totutusti lipunnostolla kyläaukiolla ja aamiaisella keittiöllä. Toiseksi viimeisenä leiripäivänä oli vierailupäivä, jolloin vanhemmat tulivat tutustumaan leirielämään. Monet odottivat innolla että saisivat esi

tellä perheelleen Sarasteen hienoimmat paikat, oman savun ja tietysti siistin nukkumapaikan teltassa. Ennen vierailupäivän alkua käytiin metallimessussa. Lapsille tapahtuma oli

hiukan liian pitkä, mutta ainakin UFO:n toimituksen mielestä tuttuja virsien metalliversiot olivat mielenkiintoista vaihtelua. Juma-lanpalveluksen jälkeen lapset päästettiin vanhempiensa mukana. Niille keiden vanhemmat eivät päässeet tulemaan, oli

oheisohjelmaa. Tätä oli esimerkiksi rajavartiolaitoksen meripelastusnäytös, sekä mahdollisuus päästä testailemaan kiipeilyseinää ja pomppulinnaa. Kun vanhemmat oli hyvästelty, mentiin syömään päivällistä. Sudenpennut lähtivät heti ruuat syötyään omiin T.R.I.K.O.O.insa. Muille oli luvassa kyläilta muiden Idän savun kanssa. Sudari T.R.I.K.O.O.iden ohjelmaa UFO:n toimitukselle ei paljastettu, mutta Kyläiltaan pääsimme osallistumaan. Se oli ohjelmaltaan aika lailla perus iltanuotio, jossa laulettiin, leikittiin ja pidettiin yhdessä hauskaa. Ilta huipentui savunjohtajien vesi-ilmapallo taisteluun jonka meidän savun johtajamme Suski suvereenisti voitti. Hauskan pidon jälkeen saatiin iltapalaa ja mentiin nukkumaan.

Maanantai 6.8

Maanantaita oli odotettu innolla, olihan ohjelmassa Woda-laakso. Se oli ohjelmassa heti tuttuja aamurutiinien jälkeen. Woda vastasi odotuksiin hyvin. Siellä pääsi uimaan, laskemaan vesiliukumäestä, tanssimaan sadetanssia, kokeilemaan mutapainia. Vesiliukumäki oli vain sudenpen-nuille, mutta korvaukseksi tästä vain seikkailijat ja tarpojat pääsivät saunaan. UFO:n haastatteleminen suden

pentujen mukaan Woda-laakso oli Sarsteen ohjelmalaaksoista paras. Vesileikkien jälkeen mentiin syömään. Rakkaudella valmistetun lounaan jälkeen vuorossa oli Chillilaakso. Siellä koko savu sai toteuttaa itse halumaansa ohjelmaa yhdessä. Meidän savu leikki ja pelasi

lautapelejä. Maanantai huipentui päättäjäisiin. Siellä sarasteet järjestivät taas aikamoisen shown ja leiribiisi laulettiin viimeistä kertaa. NYYH! Päättäjäisten jälkeen syötiin iltapalaa ja mentiin nukkumaan.

Sunnuntai 7.8

Viimeisenä leiriaamuna herätettiin haikeissa tunnelmissa. Päivän ohjelmaan kuului ainoastaan siivoamista, tavaroiden pakkaamista ja savun rakennelmien purkamista. Lounaaseen mennessä saatiin tavarat jo aika hyvin kasaan ja syönnin jälkeen kerättiin vaan viimeiset jutut kasaan. Bussit olivat 25 minuuttia myöhässä, joten ehdimme vielä odotellessa leikkiä viimeiset leikit ja vaihtaa viimeiset kuulumiset uusien kavereiden kanssa. Puoli neljä bussit tulivat. Heitimme haikeat jäähyväiset Sarasteelle ja purkuleirille jääneille johtajille. Niin alkoi kotimatka. Bussissa oli melko hiljaista, leirin uuvuttamien leiriläisten nukkuessa. Saavuimme Itäkeskukseen noin klo 17. Vielä viimeiset heipat svukavereille ja sitten kotiin.

Purkuleiri

Aloitimme purkuleirimme vilkuttamalla kaikille busseilla ja ruokailulla jonka jälkeen aloimme purkaa ruokailupöytiä. Illalla pääsimme saunomaan viimeistä kertaa Sarasteen saunaan, raskaan päivän jälkeen.

Aamulla heräsimme aamupalalle josta jatkoimme hommia Essin ja Jonnin kanssa purkamalla ja siivoamalla laaksoja. Pääsimme liikkumaan autolla, koska siirtelimme myös riu-

kuja teiden viereen josta niitä olisi helppo viedä pois. Lounaan jälkeen menimme purkamaan Woda- laaksoa, jossa

olikin iso työ. Päädyimme kantamaan mutapainia mutaa kuoppiin, joka olikin todella raskasta. Lopulta saimme turpeet kannettua kuoppiin ja pääsimme purkubileisiin, jossa oli ruokana pizzaa, berliininmunkkia, kakkua ja juomaksi pehmistä sekä alkoholitonta olutta. Purkuleirillä oli muutenkin hyvät ruuat kuten ohrarevanssi ja kanakastike. Purkuleirillä söimmeikin todella monta munkkia.

Seuraavana päivänä teimme töitä lounaaseen asti, jonka jälkeen pakkasimme tavaramme ja lähdimme bussilla pois kotia kohti.

Saraste oli toinen piirileiri johon osallistuin. Aihkin (edellinen Piirileiri 2008) tavoin kokemus oli unohtumaton. Leiriltä ei minulle jäänyt juuri mitään huonoja muistoja. Ohjelma oli monipuolista ja kolmet yhteistaapahtumat stagella hyvin suunniteltuja ja unohtumattomia. Uskon myös että jokainen ikäkausi sai leirillä uusia hyviä kokemuksia. Itse olin Sarasteella vaeltaja joille ei leiripestien takia kovin paljoa ikäkauden omaa ohjelmaa ollut. Eipä haitannut, sillä tekemistä riitti silti. Omasta mielestäni parasta leirillä oli Kreisilaakso ja kavereiden kanssa tekeminen, niin uusien kuin vanhojenkin. Saraste oli ehdottomasti minulle kesän 2012 huipentuma. Kiitos kaikille leirillä olleille saseille. Kivaa oli!

Rikhard Sjöblom, Savun ikäkausivastaava

Tiesitkö että...

...Sarasteella oli noin 4500 partiolaista ja noin 500 ei-viellä-partiolaista.

...ohjelmalaaksoja oli seitsemän, Chilli, City, Kroppa, Kreisi, Skutsi, Stara sekä Woda.

...Sarasteella haikin korvasi liljat, joita oli 14.

...Jonni, Saharan Sisseistä vastasi ohjelmasta yhdessä Rastipartion Essin kanssa.

...Joku Saraste hahmoista majaili savussamme.

...Sarasteen päivien koosteita voi katsoa youtubesta nimellä iltamaito (ja haluttu päivämäärä).

...Sarasteen leirilehden nimi oli Kajauss.

...Huomenta suomi vieraili Sarasteella

...Saharan Sisseistä 63% osallistui Sarasteelle ja osallistumisprosenttimme oli viidenneksi paras.

...Saharan Sissit palkittiin parhaasta Saraste-kätköstä.

...Sarasteen logon on suunnitellut lippukuntamme Jussi.

...Sarasteella oli 96 bajamajaa.

...SARASTE OLI PARAS SUURLEIRI IKINÄ!!!

Vierailijana Etanoiden retkellä

Helsinkiin muuttamisen jälkeen jäin vähän ulos partiotoiminnasta, koska Espoossa sijaitsevalle Karhunvartioiden kololle oli yli tunnin matka julkisilla. Kun Sasilainen Rikhard ehdotti, että tulisin mukaan hänen seikkailijaryhmä Etanoiden kanssa viikonloppuretkelle, niin suostuin siihen ilomielin.

Leiripaikka Santahaminassa olisi aivan uusi juttu minulle. Yleensä olen tottunut leireilemään Nuuksiossa, niin uusi ympäristö toi mukavaa vaihtelua, etenkin meren läheinen sijainti. Sotilaspoliisien useat vierailut toivat oman säväyksensä, vaikka oli ärsyttävää herätä yöllä siihen kun he tekivät tarkastuskierrosta. Sasin kolon läheinen sijainti leiripaikkaa oli hyvin positiivista, koska oli todella helppoa hakea unohtuneita tavaroita.

Seikkailijaryhmä Etanat ovat aivan mahtavaa porukkaa. Seikkailijat olivat partiolaiseen tyyliin aina valmiita ja innostuneita. Varsinkin lapsien tietämys luonnosta yllätti täysin. Leirin ensimmäisenä aamuna he tulivat innoissaan kertomaan, mitä sienä olivat löytäneet retkipaikan läheisyydestä. Useiden lajien nimiä en ollut edes aikaisemmin kuullutkaan.

Mukavaa retkellä oli se, että vapaa-aikaa löytyi, ja pystyttiin kuuntelemaan lapsien toiveita tämän vapaa-ajan täyttämiseksi. Kuitenkin retken johtaja Rikhard oli keksinyt hyödyllistä tekemistä, kuten; ruokapussitelineen rakentaminen, roskiksen teko ja ruuanlaitto. Nikkarointia en muista tehneeni

vartioaikoinani, ja se myös näkyy vieläkin etenkin partiotaitokilpailuissa. Onneksi ainakin Etanat osaavat tämän retken jälkeen nämä tärkeät taidot.

Vaikka partiokokemusta takana jo yli 12vuotta, niin kuitenkin Norjalainen jalkaleikki oli aivan uusi leikki minulle. Alkoi melkein harmittaa, kun niin hauska leikki on ollut aikaisemmin vieras, mutta onneksi lapset mielellään leikkivät sitä useaan kertaan.

Sunnuntaina leiri purettiin osittain haikein mielin. Kuitenkin lapsien positiivisuus säilyi, ja he tulivat sanomaan, että oli tosi mukavaa kun olin retkellä mukana. Tämä sai hymyn nousemaan korviin loppupäiväksi. Kiitos Etanat, oli mahtava retki!

Sonja Lahtinen
Vaeltaja
Karhunvartijat

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

Mikä on hitauden huippu? - Kun etana jarruttaa
kaarteeseen.

Miksi etana ylittää tietä? - En tiedä, mutta kerro kun
se pääsee perille.

Sis(s)iliskojen Alppivaellus

14.-23.7.2012

Sis(s)iskojen Alppi-vaellus

Jo muutama vuosi sitten ollessamme Rukalla, heitimme ilmaan ajatuksen, miten ois matka Alpeille? No sittenhän me aloimmekin jo suunnitella matkaa ja kerätä siihen rahaa monin eri tavoin. Muutamat kynnttilät tuli tehtyä ja vaatteitakin myimme villasukista fleeecepaitoihin. Lopulta olimmekin saaneet kerättyä rahaa sievoisen summan, päälle 3600 euroa!

Päivä 1

Lähtöpäivänä tapasimme aamulla kello viisi lentokentällä. Ensimmäinen etappi oli Frankfurt, josta jatkoimme toisella lennolla matkaa Geneveen, Sveitsiin. Genevestä matkamme jatkui Ranskan Chamonixiin. Tilaamamme yksityis-kuljetus ei ollutkaan odot-

tamassa Genevessä niin kuin luulimme, vaan jouduimme selvittämään miten pääsemme sinne "julkisilla". Onneksi saimme kyydin järjestettyä. Chamonixissa kävimme pikaisesti ruokaostoksilla. Sieltä jatkoimme Italiaan, Courmayeriin, josta virallinen reittimme lähti. Ensimmäisen päivän kävely

oli varmasti kaikista raskain. Nousua oli yli kilometrin verran vaikka matka olikin itsessään tosi lyhyt. Pitkän päivän päätteeksi kaikki olivat jo aika väsyneitä kun saavuimme ensimmäiselle nukkumapaikalle. Sen jälkeen uni maittoi.

Päivä 2

Kun kello oli sen verran, että oli aika herätä, huomasimme että olimme saaneet muutaman muun kaverin jakamaan leiriytymispaikkamme. Muutama hevonen sekä pari koiraa oli päättänyt liittyä seuraamme. Aamupalan tehtyämme jatkoimme matkaa. Sää oli aurinkoinen ja tie oli paljon tasaisempaa, joten kävelykin oli paljon rattoisampaa. Aikamme kävelytyämme törmäsimme muutamaan murmeliin. Aikamme niitä ihasteltuamme jatkoimme matkaa. Iltaa kohti sää alkoi uhkaavasti mennä huonoksi. Illalla kun saavuimme majatalon pihaan, minne meidän oli määrä pystyttää teltat, sää oli äitynyt todella huonoksi. Ensimmäistä kertaa ryhmämme

yhteishenkeä koeteltiin todenteolla, kun teltat oli saatava pystyyn kovassa tuulessa ja sateessa. Kun teltat oli saatu pystyyn myrskystä huolimatta, ruoka maistui entistä paremmalle. Nukkumaankin oli ihan kiva käydä

☺.K:Murmelit+hepat

Päivä 3

Aamulla sää oli vaihtunut auringonpaisteeseen. Aamiaisen jälkeen oli taas aika jatkaa matkaa. Tältä reitiltä jäi meille parhaiten mieleen se, kun löysimme lunta keskellä kirkasta kesää. Kolmantena päivänä ylitimme myös rajan Italian ja Ranskan välillä ja sen jälkeen matka sujuikin jo paljon iloisimmissa merkeissä. Kun

päivä oli kääntymässä iltaan, matkamme varrelle osui majatalo josta kävimme ostamassa paikallista juustoa ja kinkkua. Siitä jatkoimme seuraavaan yöpymispaikkaan, jo-

ka oli vuorelta tulevan joen varrella.

Sitten vaan tutimaan

☺!

Päivä 4

Aamulla herättyämme sää oli mukavan aurinkoinen ja päivä alkoi-kin pesulla jäätiköltä tulevassa joessa. Veden lämpötila oli sen mukainen! Neljännen

päivän nousu oli aika jyrkkä, sinä päivänä ylitimme

reittimme korkeimman kohdan, joka

sijaitsi 2 685 metrin korkeudessa.

Sen ylitettyä söimme keittoa josta

löytyy kuvakin alhaalta... Siitä jat-

koimme matkaa pitkän aikaa kunnes

saavuimme vuoren juurella olevaan

kylään. Siellä majoittauduimme kol-

men tähden leirintäalueelle. Kun

olimme valmistaneet ruoan ja kier-

täneet hieman leirintä aluetta ym-

päri, kävimme tyytyväisinä päivän saavutuksista nukku-

Päivä 5

Aamulla herätessämme tunnelma oli hieman erilainen kun

olimme yöpyneet leirintäalueella. Aa-

mutoimet sujuivat leppoisasti ja nii-

den jälkeen jatkoimme taas matkaa.

Kyseisen päivän reitti kulki kylän

läpi josta kävimme ostamassa lisää

ruokatarvikkeita. Ne ostettuamme jat-

koimme matkaa. Tällä etapilla ryhmäm-

me yhteishenkeä koeteltiin taas, kun

Julia katosi mysteerisesti alle tun-

nin ajaksi ja Netan nilkkaan tuli rasitusvamma. Onneksi loppujen lopuksi Julia löytyi ja Netan rinkka saatiin jaettua muille, ettei se hänen matkaa enää hankaloittaisi. Illan nopea hämärtyminenkin pääsi yllättämään, mutta saimme nopeasti teltat pystyyn ja pääsimme lopulta nukkumaan

Päivä 6

Viimeisenä aamuna tunnelma oli helpottunut ja iloinen. Pieni matka ja jonkinmäkoinen nousu vielä edessä ja sitten ollaan jo perillä! "Pieni" mäkemme osoittautuikin suuremmaksi kuin olimme osanneet odottaa, mutta sen selättäminen oli kaikkien muiden jälkeen helpompaa kuin osasimme edes odottaa. Kun olimme päässeet perille jatkoimme matkaa alas hisseillä, lukuun ottamatta Tanua, joka halusi kävellä alas. Jatkoimme matkaa Chamonixiin bussilla ja perille päästyämme Netta ja Anna lähtivät käymään lääkärissä ja Tero, Tanu sekä Mara etsimään sopivaa leirintäaluetta. Kun lääkärissä oli käyty ja leirintäalue löydetty, oli aika majoittautua. Kun tavarat oli saatu paikoilleen, oli aika palkita itsemme kunnon ruoalla. Niinpä lähdimme etsimään sopivaa ravintolaa ja päädyimme syömään sekä pitsaa että pastaa. Ruokailun jälkeen lähdimme kiertelemään Chamonixiin. Illalla tava-
tessamme Midin hissien luona, lähdimme yhdessä takaisin leirintäalueelle nukkumaan.

Päivä 7

Aamulla herättyämme Tanu ja Mara olivat käyneet ostamassa tuoretta leipää ja sitä nautittiin sekä nutellan että kinkun kera. Kun aamupala oli syöty lähdimme kohti Midin hissejä. Huipulle asti mentiin kahdella hissillä ja maisemat hissistä oli huimaavia! Oli uskomaton tunne kun katselit alapuolella olevia ja läpikulkevia pilviä. Yl-

Ylhäällä otimme kuvia, ihailimme maisemia sekä kävimme matkamuiستomyymälässä. Alas tullessamme kävimme äkkiä leirintäalueella, josta jatkoimme syömään. Syömään menimme Mäkkäriin. Sieltä jatkoimme taas kiertelemään eri paikkoja. Illalla palasimme taas leirintäalueelle nukkumaan.

Päivä 8

Aamulla kun heräsimme, aloimme jo pakkailemaan tavaroita siirtymistä varten. Olimme varanneet viimeiselle yölle hotellin. Puoleenpäivään mennessä teltat ja muut kamppeet oli pistetty kasaan ja olimme jo matkalla hoteliin. Hotelli oli kiva ja kun olimme sinne asettuneet ja saaneet hieman vapaa-aikaa, lähdimme syömään. Tällä kertaa emme menneet Mäkkäriin, vaan ihan kunnon kolmen ruokalajin illalliselle. Alkuruoaksi oli vuohenjuustosalaattia, sen jälkeen maistelimme fondueta. Pääruoksi oli pihvi ranskalaisilla ja jälkiruoaksi oli vaniljajäätelöä. Ruoan jälkeen menimme vielä hetkeksi kiertelemään kaupunkia, mutta onneksi siellä oli niin paljon nähtä-

vää, että siellä olisi voinut viettää vaikka viikon! Il-
lalla palasimme hotelliin, ja sängyssä nukkuminen tuntui
jopa oudolle viikon telttamajoituksen jälkeen.
Kuvia ruokailusta yms

Viimeinen päivä

Aamulla heräsimme jo aikaisin hotellin aamupalalle. Sen
jälkeen lähdimme vielä tekemään viime hetken ostokset
sekä tuliaiset kotiin. Vielä viimeinen kerta Mäkkärissä
ja sen jälkeen hakemaan tavarat hotellista. Matka jatkui
taas kohti Geneveä, josta jatkoimme Frakfurttiin. Sieltä
palatessamme kotiin oli tunnelma aika väsynyt. Päivä oli
ollut pitkä ja kello oli jo paljon kun saavuimme Helsin-
ki-Vantaan lentokentälle. Onneksi vanhemmat olivat vas-
tassa ja kaikki pääsivät kotiin nukkumaan.

Reissu oli ihana ja kaikista vastoinkäymisistä huolimatta
jäi vain hyviä muistoja mieleen ☺!!! Kiitos teille,
erityisesti Anna ja Tero, mutta myös koko muuta poppoota
ei sovi unohtaa; Tanu, Mara, Netta, Anni, Nea, Valter,
Samuli, Joona, Julia sekä Eve

TaSaVa-viikonloppu Nuuksiossa

Syksyn aikana lähdimme viettämään viikonloppua Nuuksioon tarpojen, samoajien sekä vaeltajien kesken. Toki mukaan mahtui muutama aikuinenkin! Viikonlopun ohjelmaan kuului siirtymisrituaaleja sekä kaikkea muuta kivaa

Viikonloppumme alkoi Rautatienasemalta jossa tapasimme perjantaina. Sähyläys alkoi heti juna-asemalla, jossa Anton pudotti juomapullonsa raiteille. Onneksi Valter kurkotti sen sieltä takaisin niin, että Antonin ei tarvinnut olla koko viikonloppua ilman juotavaa. Rautatientorilta jatkoimme matkaa junalla Espooseen, josta menimme bussilla Nuuksioon. Nuuksiossa löysimme Haukkajärvelle ongelmitta, mutta siitä sitten ensimmäisestä risteyksestä, kun lähdimme väärään suuntaan, löytäminen oikeaan paikkaan muuttui lievästi sanottuna erittäin haasteelliseksi. Aikamme harhailtuamme sateisessa metsässä päätimme soittaa apua jo oikealla paikalla olevilta johtajilta ja tulimme lopputulokseen että palaamme lähtöpisteeseen. Sinne palattuamme meille osoitettiin oikea suunta ja siinä vaiheessa tuli mieleen, että ehkä sitä tosiaan voisi kerrata suunnistusta... Mutta onneksi loppujen lopuksi löysimme perille muutaman mutkan kautta. Perille saavuttuamme Pöllöt pystyttivät telttansa ja sen jälkeen söimme iltapalaksi makkaraa, jauhelihaa sekä moussea. Sen jälkeen kävimme nukkumaan.

Toisena päivänä kun heräsimme, aamupalaksi valmistimme cecarsalaattia. Aamupalan jälkeen itse ikäkausi ohjelma alkoi. Tarpojat lähtivät Tanun opastuksella suunnistamaan takaisin Haukkalammelle. Siellä he valmistivat ruoaksi makoisan pasta-aterian. Sen valmistuttua Pöllöt kuljetettiin Nuuksion Kattilaan, jossa heidän suunnistus taitoja testattiin valoisalla säällä. Hyvin se onneksi onnistui!

Samaan aikaan samoajat olivat jääneet leiriin. Heille oli annettu aivan toisenlainen tehtävä, rakentaa vesistönylitys lautta. Ohjeiden luku ei aivan sujunut, joten päätimme soveltaa omanlaisen lautan. Rakennus alkoi risujen sekä muiden oksien etsinnällä metsästä ja niistä alettiin muodostamaan donitsin muotoista rinkulaa pressun päälle. Jonkin näköinen risukasa siitä saatiin muodostettua ja sen kokeilu päätettiin siirtää ruokailun jälkeiseksi tapahtumaksi. Ruoan syötyämme uhkarohkeimmat, Rikhard ja Tanu halusivat lähteä kokeilemaan donitsiamme. Hyvin se kellui ja aika pitkällekin, kunne Rikhard alkoi istua reunan päällä. Sen seurauksena vettä valui donitsiin ja se alkoi upota. Sen donitsin matka päättyi sinne☹.

Illalla ohjelmassa oli Tikkupullan valmistusta sekä pöllöjen järjestämä iltanuotio. Iltanuotion ohjelmaan kuului lauluja, huutoja sekä muutamia leikkejä, esimerkiksi norjalainen jalkaleikki sekä mafioosa. Iltanuotion jälkeen alkoi itse siirtymä seremonia.

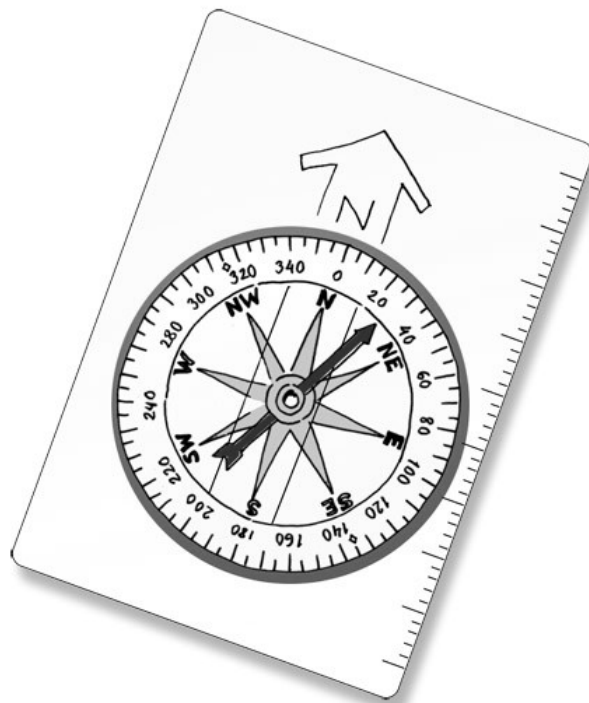
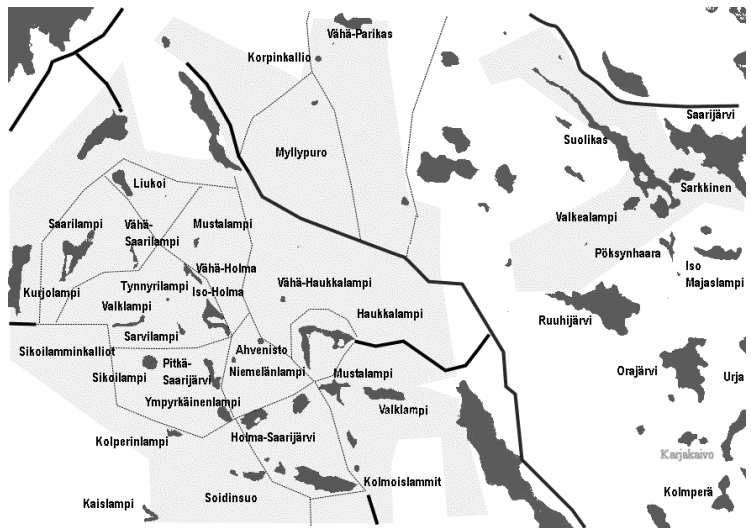
Seremoniaa oli jouduttu hieman typistämään huonon sään takia. Onneksi se ei kaikkea ohjelmaa rajoittanut. Seremoniaan kuului muistelua vanhasta ikäkauden ohjelmasta sekä tapahtumista. Sen jälkeen mietittiin odotuksia seuraavalle ikäkaudelle. Ohjelman loppuksi oli tietenkin jotain erilaista ja siksi ennen

leiriä muutama johtaja oli käynyt ostoksilla eläinkaupassa. Mukaan sieltä oli tarttunut kenttäsirkoja ja seremonian kruunasi tosiaan niiden syömien elävänä. Kaikki suoriutui siitä loppujen loppuksi kunnialla ja sen jälkeen pystytettiin siirtymään takaisin leiriin. Siitä sitten kävimme nukkumaan.

Aamulla kun heräsimme, sää oli hieman parantunut. Aloimme purkamaan leiriä ja pakkailemaan tavaroita. Vielä ennen kuin lähdimme, aloimme pohtia että mitä me tekisimme jäljellä oleville kenttäsirkoille. Tulimme lopputulokseen että olisi viisainta paistaa ne ja maistaa että millaista on paistettu kenttäsirka. Kun olimme saaneet sirket paistettua ja syötyä lähdimme kohti Haukkalamea. Sieltä oli mukava palata kotiin😊. Kiitos viikonlopusta kaikille mukana olleille eli; Tanulle, Rikhardille, Niklakselle, Tuomakselle, Antonille, Aadalle, Vilmalle, Netalle, Valterille, Sallalle sekä Jonnille.

Eve

Vitsejä

Kuinka monta partiolaista tarvitaan vaihtamaan hehku-lamppu? - Ei yhtään, koska eihän teltassa ole sähköjä.

Kuinka monta surrealistia tarvitaan vaihtamaan hehku-lamppu - Kaksi, toinen kannattelee kirahvia ja toinen juoksee kylpyammeessa väärinpäin.

Kuinka monta turkulaista tarvitaan vaihtamaan hehkulamp-pu? - Kaikki, ja silti lamppu hajoaa.

Kuinka monta Mika Häkkistä tarvitaan vaihtamaan hehku-lamppu? - yksi riittää, mutta lamppuja on oltava kaksi, jotta ne saadaan balanssiin.

Pikku-Kalle meni nakkikioskille, ja tilasi nakkisämpylän. Myyjä kysyi, että tuleeko kaikki mausteet. Pikku-Kalle vastasi: "Jätetään vähän muillekin."

Pikku-Kalle tulee kouluun tunnin myöhässä. Opettaja kysyy miksi Kalle tuli myöhässä. "Myöhästyin koska minut ryöstettiin matkalla." "No mitä sinulta vietiin?" "Läksyt."

Pikku-Kalle oli saanut paidan, jossa oli laivan kuva. Pikku-Kalle puki paidan päälleen ja esitteli sitä kaikille sanoen: "Katsokaa, minulla on aluspaita!"

Johtajabingo

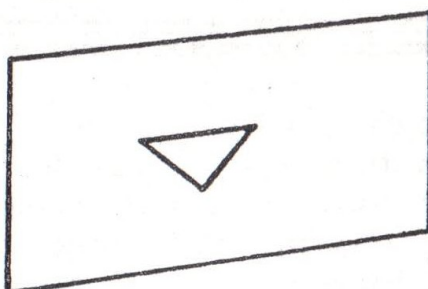
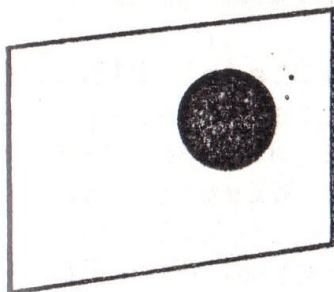
Johtajaneuvostossa eli JN:ssa kuullaan usein varsin tuttuja lausahduksia. Tässä lippukunnan johtajistolle ajanvietettä varsin puuduttaviinkin kokouksiin, täytä bingolappua yleisimpiä kokousskommentteja kuullessasi.

Mä en muistanut	Toiko kukaan ruokaa?	Ai niin sekin...	Olkaa nyt hiljaa!	Mun on pakko lähtee koht.
Kuka tekis tän?	Sori et oon myöhässä.	Mä en ainakaan pääse.	Millon bussi lähtee?	Mun pitää mennä nyt vessaan.
Jatketaan ens kerralla.	Päätetään tarkemmin facebookissa.	Huokaus... Kai mä sit voin hoitaa.	Mul on kalenteri ihan täynnä.	Mä oon sillon töissä.
Mun pitää lukee tenttiin.	Mun piti kyl soittaa mut...	Missä kaikki on?	Voitaisko palata asiaan?	Kenen tää piti hoitaa?
Ollaaks me vieläkin ekassa kohassa?	Kuka söi vikan keksin!	Tää pitäis hoitaa huomiseks.	Oks kellään kynää?	Hei, ihan oikeesti!

tehtäviä

osa 1

1. Oikeanpuoleisessa laatikossa on kaksi virhettä. Ovatko ne a) laatikko on liian suuri ja b) laatikossa on kolmio eikä neliö?

- a) kyllä
- b) ei

2. Paljonko on yksi?

3. Mikä ei kuulu joukkoon?

- a) (auto)
- b)
- c)
- d)

4. Mitäs tiedät?

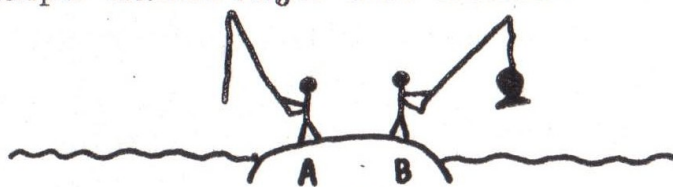
5. Mikä tämä on?

- a) auto

6. Eksi sana, joka alkaa kirjaimella.

7. Kumpi kalastaja saa kalan?

Arvoituksia?

1. Miten on mahdollista että pieni poika putosi talon kymmenennestä kerroksesta eikä käynyt kuinkaan?
2. Mikä on aina rikki, kun siitä puhutaan?
3. Mikä on aina edessä mutta sitä ei voi nähdä?
4. Minulla on musta kaapu ja luuta ja lennän mikä minä olen?
5. lentokoneessa oli 99 matkustajaa kone kääntyi ympäri monta matkustajaa nyt koneessa oli?
6. On kaksi ikkunaa niistä näkee ulos mutta ei sisään
7. Joen rannalla on isä ja kaksi tytärtä. Isä painaa 90 kg ja tyttäret 45kg kumpainenkin. Miten kaikki pääsevät vastarannalle veneellä joka kestää kerrallaan 90 kilon lastin. Lisäksi veneestä puuttuu toinen airo ja pohjassa on reikä.

1. Se oli pyykkipoika
2. Hyljaisuus
3. Tulvaisuus
4. Nuna jolla on rakettireppu
5. 66 silliä 99 on käännettynä 66
6. Sillat
7. - Toivottavasti keksit ratkaisun, sillä me emme.

Keskimääräinen Saharan Sissi on...

...143cm pitkä...

...seikkailija...

...tyttö...

...käynyt yli kolmella
leirillä...

...kadottanut
leireillessään vähintään
yhden sukan...

...Santahaminan ala-
asteella...

...tulossa seuraavalle talvileirille...

...ollut viime kesänä Sarasteella.

UFO testaa

Ticket To The Moon Hammock Single

Tosi hyvä riippumatto. Niin hyvä, että tän takia kannattaa jo alkaa käyttää riippumattoja, jos ajatus muuten epäilyttäisi. Yhden hengen malli.

Jos et ole nukkunut hyvässä riippumatossa, kantsii kokeilla. Erityisesti ulkonukkumisessa edut ovat lukemattomat - mikään kohta kehossa ei paina maata, joten veri kiertää ja paikat eivät puudu. Kosteus ja maasta hohkaava kylmä eivät paljoa haittaa, kun roikkuu kymmeniä senttejä maanpinnan yläpuolella. Nukkumisen lisäksi riippumatossa on ältsin kiva istuskella-kin. Koko komeus lisäksi vie tilaa ja painoa älyttömän vähän. Jos ajatellaan käänteisesti retkipatjaa, ei heti tule mieleen mitään hyvää puolta - sellainen vie sikana tilaa, ne kivet tuntuvat kummiskin läpi ja unet ovat muutenkin sänkyyn tottuneelle huonommat, yön aikana kie-rit kummiskin sen päältä pois eikä se edes toimi istuimena.

Riippumaton ainoa huono puoli on se, että se tarvitsee tukevan kiinnityspisteen, maasto-oloissa yleensä siis puun, eikä näitä yleensä mahdu telttaan sisään. Häätä ei sadesäällä kuitenkaan ole tämännäköinen, koska samaan puuhun, johon kiinnittää riippumaton, saa myös viritettyä sadeviitan tai laavukankaan katokseksi. Loppu-tulos on telttaa kevyempi kannettava ja tosi paljon parempi nukut-tava.

Tuotetiedot:

- Materiaalina huippulaadukas laskuvarjokangas
- Koko 3,20x1,50 m, pakattuna kuljetuspussiin 22x14x9 cm
- Paino 500 g
- Kestävyys 180 kg
- Hinta 39.90 €
- Konepesu tarpeen tullen hellävaraisesti 30 astees-sa.

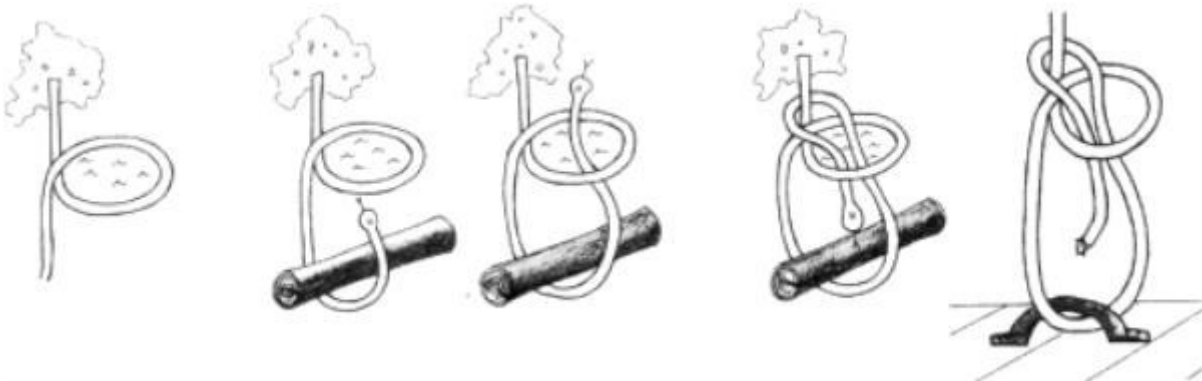

Lähde: Varusteleka

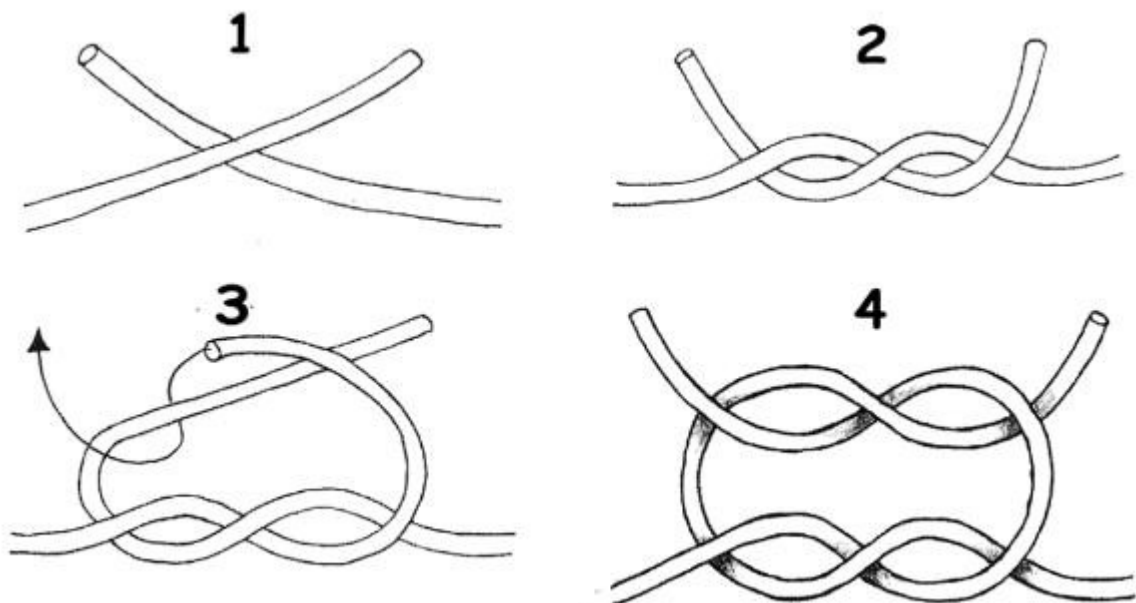
Solmussa

Onnistuuko paalusolmu? Entäpä merimiessolmu? Tässä sinulle kuvalliset ohjeet niihin molempiin.

Paalusolmu:

Merimiessolmu:

Uimakisat

Saharan Sissien perinteiset uimakilpailut järjestettiin tänä syksynä 6. marraskuuta ruotsalaisuuden päivänä MPKK:n uimahallissa. Kilpailu mestaruuksista oli tiukkaa, joskaan ei kovin vakavamielistä. Alle on koottu illan tuloksia, kaikki osallistuneet palkittiin 6.12 SaSien itsenäisyyspäiväjuhlassa. Suuret kiitokset kaikille osallistujille, ensi syksynä tavataan jälleen vetisissä merkeissä!

10 metrin sarja

Nimi	Aika
Lotta	8,7 s
Vilma	8,5 s
Aino	8,0 s
Saara	6,8 s
Rikhard	1 min
Niklas	1 min

50 metrin sarja

Nimi	Aika
Tomi	35,6 s
Saara	32,3 s
Rikhard	1 min
Valter	1 min
Niklas	1 min

Johtajien 5 metrin sarja

Nimi
Rikhard
Valter
Niklas
Netta
Meri
Krista
Hanna
Tomi T.

25 metrin sarja

Nimi	Aika
Essi	37,9 s
Maija	43,9 s
Stella	38,4 s
Viivi	37,5 s
Katri	35,5 s
Siiri	33,4 s
Santeri	31,7 s
Aino	35,2 s
Antti	33,5 s
Eetu F.	38,3 s
Eetu H.	38,5 s
Alexi	49,7 s
Kalle	46,3 s
Arttu	45,2 s
Joonas	33,9 s
Akseli	23,5 s
Anna H.	24,2 s
Emilia	25,5 s
Saara	15,5 s
Sini	26,8 s
Meri	26,2 s
Valter	1 min
Rikhard	1 min
Niklas	1 min

Sunnuntain partiosählyn SaSien pistepörssi

	Maalit	Syötöt	Yhteensä	Käyntiker- rat
Richie	23	17	40	16
Niklas	19	17	36	16
Tanu	9	19	28	15
Jonni	14	6	20	10
Martin	10	9	19	8
Valter	16	7	23	9

Maalivahdit

	Torjuntaprosentti	Käyntiker- rat
Juho	92,5	4

Pääkirjoitus

Oli sunnuntaiaamu, ja Matti oli matkalla bussipysäkillä, joka sijaitsi 500 metrin päässä hänen kotoantansa. Matti tiesi tarkankin ajan, sillä hänen isänsä oli ostanut hänelle hienon digitaalikelon Essosta. Kello oli tarkalleen 09.05.45. Matti tiesi bussin tulevan normaalisti kymmentä yli pysäkillä. Hän käveli verkkaisesti.

Äkkiä hän kuuli auton ääntä. Tietenkin se on se bussi, ajatteli Matti itsekseen ja lisäsi vauhtiansa juoksuksi. Ei tohon bussiin muuten ehdi kuin oikaisemalla tuon ryteikön poikki, ajatteli Matti edelleen. Pari istutettua taimea ja useampia pajuja ja koivunalkuja siinä katkesi, eikä hän kuitenkaan ehtinyt pysäkillä ajoissa. Matti manasi hiljaa itsekseen.

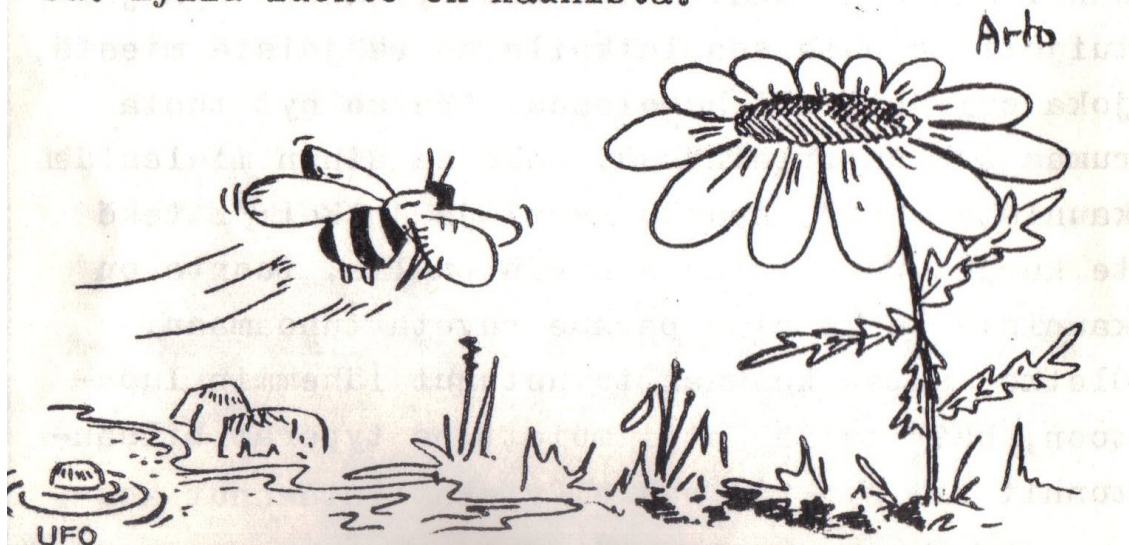
"Oliko tuo nyt niin järkevää, jolppi", joku sanoi Matin takana. Matti kääntyi hiljaa ja jäi tuijottamaan maassa loikoilevaa rähjäistä miestä, joka selvästi oli humalassa. "Katso nyt tuota rumaa aukkoa ryteikössä. Onko se sinun mielestäsi kaunista, hä?", spurku sanoi ja jatkoi: "Ettekö te kurjat nuoret tajua hyvän päälle. Luonto on kaunista, eikä sitä parane ruveta tuhoamaan. Oletko muuten koskaan tutustunut lähemmin luontoon, hä?" Kyllä Matti muisti ne typerät bilsantunnit silloin kun hän ei vielä lintsannut kou-

lusta. Hän ei kuitenkaan viitsinyt ruveta niillä kehumaan ja piti suunsa visusti kiinni.

Samalla hän ajatteli asiaa tarkemmin, mikä ei todellakaan ollut hänen tapaistaan. Hän muisti miten Kallen ja Jussin kanssa oli tullut potkituksi sieniiä. Ainakin sata niistä oli ollut, muisti Matti. Ja kuinka he olivat panneet yhden lepikön kasaan löytähäkseen kunnan keihäät. Matti tunsu hieman tunnontuskia ja häpesi äskeistä ajattelemattomuuttaan. Hän aikoi ilmaista tämän katumuksensa. Mutta tuskin Matti oli ehtinyt aukaistakaan suutansa, kun hän huomasi spurkun sammuneen mättäälle. Tämä kuorsasi jo tasaisesti ja syvästi.

"Vähät mä tosta häiskästä välitän, ei mulla oo mitään tilitettävää sille", sanoi Matti melkein ääneen noustessaan bussiin.

Ehkä niin, mutta Matti oli kuitenkin väärässä. Kyllä luonto on kaunista.

Arto Hujasen pääkirjoitus Ufon numerossa 2/1982

Hiippari

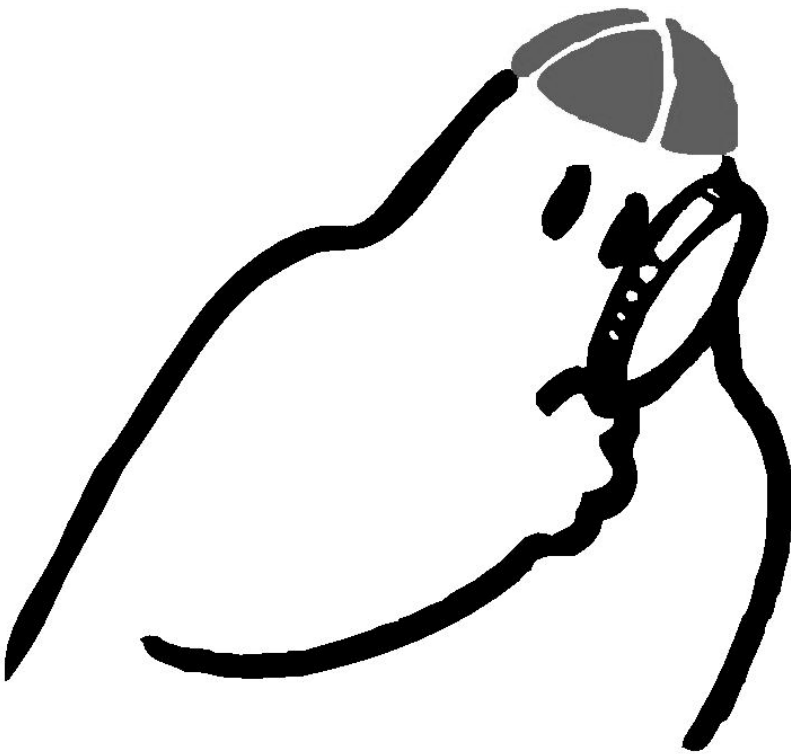
4.11.2012

Hiippari eli Hiipivä haamu on vanhin vuosittainen partiotaitokilpailu, jonka järjestää Töölön Ilvesveikot. Tänäkin vuonna joukko SaSeja löysi sisäisen salapolii-sinsa ja lähtivät kilpailemaan Hiippariin. Tällä kertaa joukkue koostui pelkästään saseista. Kisassa on joka vuosi jokin pukeutumisteema, jonka mukaisesti joukkueiden tulee pukeutua. Tänä vuonna teemana oli VR:n 150-vuotisjuhlan hengessä rautatie. Itse kisa järjestettiin perinteiden mukaisesti marraskuun ensimmäisenä sunnuntaina. Varsinaisen kisan lisäksi suuri osa Hiipparia muodostavat kimurantit ennakkotehtävät, joita joukkueemme pääsi ratkomaan aivonystyrät hiessä jo parina aiempana viikonloppuna.

Sunnuntaina 4.11 päivämme alkoi kohtuuttoman aikaisin kello 8 Helsingin Saksalaisella koululla, jossa katsoimme kilpailun alkuvideon ja saimme kouraamme Päivän Pamauksen, joka on kilpailun oma lehti. Kaikki kilpailun rastipaikat tulee selvittää kyseisestä lehtisestä. Tänä (kin) vuonna rasteja oli ympäri Helsinkiä, muun muassa Suvilahdessa, Pasilan veturihalleilla ja Roobertinkadun vanhalla poliisiasemalla. Hyvin leikkimielisesti mukana olleen joukkueemme sijoitus kisassa ratkeaa palkintojen-jakotilaisuudessa joulukuun alkupuolella. Olipa sijoituksemme mikä tahansa niin ainakin NMKY:n Rastipartion joukkueen voitimme.

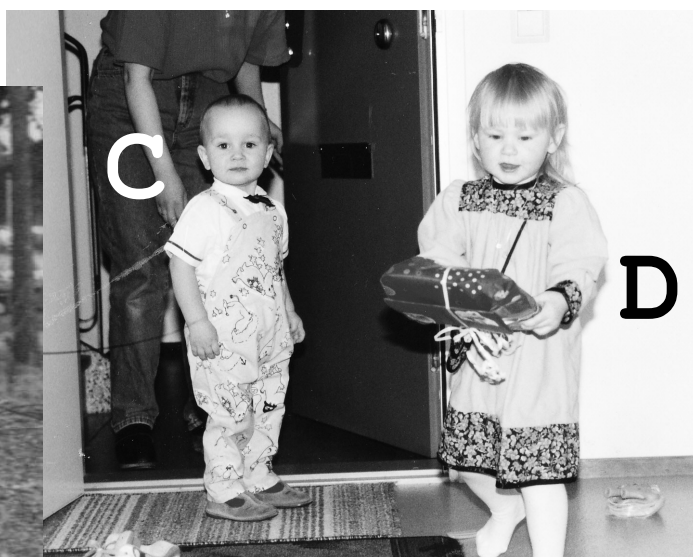
Päivän Pamauksen kimurantit rastipaikkavihjeet eivät joukkueellemme aina kovin helposti selvinneet, joten vihjepuhelimen linjat kävivät kuumina. Itse rastipaikat löydettyämme selviydyimme rastitehtävistä varsin mallikkaasti.

Hiipparin rasteilla on tarkoitus selvittää kisan monimutkaista juonta sekä tehdä erilaisia tehtäviä. Tänä vuonna rasteina oli esineiden tunnistusta, violetin valmistamista, lumilyhdyn tekoa ja erinäisten tavaroiden etsiskelyä kummitustalosta. Kisassa on joka vuosi yksi niin sanottu miehittämätön rasti. Tämän rastin sijainnista saimme vihjeen korvapuustin sisään leivotusta lapusta. Onneksi kyseistä pullaa ei hotkaistu kokonaisena.

Tunnista SaSi-johtajat lapsuuskuvista

Johtajat, ne vanhat kokouksissa kaiken kivan kieltävät sedät ja tädit ovat myös olleet joskus nuoria. Osaatko sinä tunnistaa miltä kukin SaSi-johtaja on nuorena näyttänyt?

Richie_____

Ninna_____

Tuomas_____

Niklas_____

Salla_____

Tanu_____

Jonni_____

Lisäkysymys: Tunnistatko mistäpäin
Santahaminaa johtajien A ja B kuva on
otettu?_____

Oikeat vastaukset: A = Tanu, B = Niklas, C = Tuomas, D = Ninna,
E = Richie, F = Salla ja G = Jonni.
Johtajien A ja B kuva on otettu Teerisaaresta

Saharan Sissien ryhmät ja johtajisto 2012–13

Sudenpentulaumat (1.–3.-luokkalaiset)

Saukot (keskiviikkoisin 18.00-19.00)

- Akela: Salla Lainevirta
2. Akela: Laura Johansson
3. Akela: Meri Mikkola

Sudenpennut: Anton, Olli, Tomi, Sulo, Arttu, Martta, Elviira, Ilari, Joona, Veini, Joonas, Ella, Oliver, Iida ja Linnea

Kimalaiset (keskiviikkoisin klo 19-20)

- Akela: Salla Lainevirta
2. Akela: Laura Johansson
3. Akela: Meri Mikkola

Sudenpennut: Ella, Eetu F, Antti, Maija, Olivia, Tomi, Kalle, Max, Eveliina, Eetu H. ja Helmi

Ketunpennut (maanantaisin klo 18-19)

- Akela: Niklas Sjöblom
2. Akela: Netta Kortelainen
2. Akela: Valter Tiilola

Sudenpennut: Ella, Anna, Joel, Santeri, Vilma, Martin, Eemeli, Viola, Julietta, Matilda, Emilia, Felix, Eerika ja Lotta

Seikkalijavartiot (4.–6.-luokkalaiset)

Jaguaarit (tiistaisin klo 19-20)

Akela: Siiri Pajunen

2. Akela: Nea Rauhamaa

2. Akela: Visa Mikkola

Seikkailijat: Jenna
Meri
Emilia
Tia
Stella
Leevi
Sini

Etanat (maanantaisin klo 19-20)

Akela: Rikhard Sjöblom

2. Akela: Julia Rytönen

Seikkailijat: Essi
Leo
Siiri
Aino
Katri
Viivi
Vertti
Hannes

Tarpojavartiot (7.–9.-luokkalaiset)

Pöllöt (torstaisin klo 18-20:30)

Akela: Tanu Karttunen

2. Akela: Eveliina Rosenberg

Seikkailijat: Aada
Roope
Akseli
Ilmari
Anton
Saara
Vilma

Henkilökuvassa Krista "Ninna" Kallio

Krista tunnetaan partiossa paremmin Ninnana, hän on 20-vuotias ja ammatiltaan matkaopas. Viimeisin puolivuotinen on Ninnalla vierähtänyt Egyptin lämmössä Hurghadassa töiden parissa.

Ninna ei siis ole töidensä takia päässyt partiotoimintaan mukaan, mutta on aina mukana kun siihen vain pystyy ja on nytkin lähdössä mukaan talvilleirille.

Ninna aloitti partion 1999 sudenpentuna käydessään ensimmäistä luokkaa Santahaminan ala-asteella. Parhaat muistot hänelle on kuitenkin jäänyt johtaja-ajalta karhunkieroksen vaellukselta voitettuaan Tomin juoksukilpailussa.

Ninna on jatkanut näinkin pitkään partiossa, koska hänen johtajansa oli myöskin hänen lastenvahtinaan, eikä näin ollen antanut partioharrastusta lopettaa. Nykyään hän on vapaaehtoisesti mukana ja onnellinen.

Mukavuusalueellaan Ninna on keittiössä, vaikkei yleensä syömäkelpoista ruokaa teekkään. Hänet saattaa varmimmin bongata lippukunnan yhteisistä tapahtumista

Pesukarhujen nuotiokokous 24.9.2007

Cma) 24.9.07

Kun Jonni tyi kolle, me
lähdimme pelasmaa Jalkapallo,
Jonka jälkeen menimme teertssreen
jossa teimme esimerkllisen ruotton
Ja minä etsin stikkia. Jota en
löytänyt, me Saatiin Susa
laku päteet koska Jonni oli
Syntärit, Ja sitten kun meillä ei
ollut päiväkirjaa kan mara niin
ystävällisesti oli pumminut sen
mä en saanut päivä kirja kunnes
Viime maanantaia

Sudenpentujen partiotaitokisa

Marraskuisena viikonloppuna järjestettiin yhteistyössä Helsingin idän- ja kaakon partioalueiden lippukuntien kanssa yhteinen partiotaitokisa - vain sudenpentuja varten!

Saharan Sisseistä kisaamaan lähti sudenpentuja Kimalaiset ja Ketunpennut -laumoista, ja osallistujista jaettiin kolme kisapentuetta;

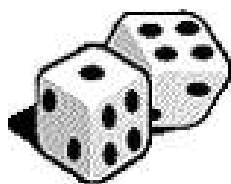
Kepe-tytöt Lotta, Vilma, Sanni, Anna ja Matilda

Kimu-tytöt Maija, Ella, Olivia ja Helmi

Pojat eli Eetu, Kalle, Tomi, Eemeli, Santeri ja Joel

Yhteensä kisassa oli taiteilemassa 20 pentuetta.

Tässä on raportti tapahtuneesta, sudenpentuja mukaillen:

Tapasimme kisapäivänä Itäkeskuksen peruskoulun parkkipaikalla. Itse kisa aloitettiin klo 9 ki-sanjohtajan tervehdyksellä ja pentueiden esittäytymisellä. Kun muodollisuudet oli hoidettu alta, pääsimme ensimmäisen rastin kimppuun. Ensimmäisellä rastilla tehtiin noppia annetuista materiaaleista. Rasti oli hauska, mutta siellä tuli kylmä. Toisella rastilla piti laittaa partiopaitaan merkkejä oikeisiin paikkoihin. Se oli ihan kivaa, mutta veikkaisin että merkkejä meni vähän vääriin paikkoihin ☺

Kolmannelle rastille ei ollut pitkä matka. Siellä piti tehdä merimiessolmu naruun josta pidimme itse kiinni koko ajan, mikä olikin melko hankalaa. Seuraavan rastin nimi oli hakkeri, jossa jokainen otti kiinni pahvineliöön kiin-

nitetystä narusta ja pahvi piti ohjata eri kohtiin mahdollisimman nopeasti. Se vaati yhteistyötä.

Hakkerirastia seurasi liikenneturvallisuusrasti ja rasti, jossa piti tunnistaa erilaisia puita ja vastata niihin liittyviin kysymyksiin. Seitsemäs rasti oli kierrätystä, joka oli ihan kivaa.

Kahdeksannella rastilla kesti kauan. Siellä ryhmä valmisti sankariviitan mallin mukaisesti ja lopuksi otettiin valokuva arjen sankaritilanteesta. Kivointa rastilla oli tehdä omat nimilaput, mutta niiden liimaaminen viittaan oli tylsää. Rastilla alkoi sataa vähän lunta ja pojat alkoi leikkiä lumisotaa. Joillekin tuli taas kylmä.

Yhdeksännellä rastilla oli vastassa tuttuja; SaSi-johdajat olivat pitämässä ensiapurastia. Rastilla jalkapallomaalivahti oli saanut pallon nenään ja siitä alkoi vuotaa verta. Auttamaan tullut pelaaja oli pyörtänyt nähdessään verta ja molempia piti auttaa. (Huhu kertoo että kaikki SaSi-pentueet olivat pärjänneet rastilla todella hyvin ☺). Joidenkin mielestä tämä oli myös kisan paras rasti.

Tässä vaiheessa oli kisattu jo aika pitkään ja alkoi hie-
man väsyttää. Matkaa jatkettiin silti seuraavalle rastil-
le, jossa oli tarkoitus yhdistää erilaisia juhlia niiden
kuvauksiin ja kotimaihin. Tehtävä oli kuitenkin todella
vaikea, myös saattajien mielestä. Ainakin osa jouduttiin
vaan arvaamaan.

Kisan toisiksi viimeinen rasti oli Osu!, jossa heitettiin
palloja vanteen läpi. Osa osui, osa ei ☺ Viimeiselle ras-
tille täytyi odottaa todella pitkään, mutta aika kului no-
peammin kun sai kiipeillä koulun kiipeilytelineessä, kei-
nua ja kiusata Rikhardia! Rastilla piti arvioida asioita
ja laittaa niitä järjestykseen esim. painon tai määrän mu-
kaan. Sitten päästiinkin syömään hernekeittoa maaliin.

Kisa oli aika pitkä ja kotimatkalta päästiin
vasta kun alkoi hämärtyä. Kuitenkin siellä
oli kivaa! Ensi syksynä siis uusiksi...!?!

MERIMIESSOLMU

Kuinka partiolainen olet?

Testi

Käytätkö kokouksissa?

- a) Melkein aina
- b) Silloin tällöin
- c) En juuri koskaan

Käytätkö elektronisia laitteita kokouksissa?

- a) En
- b) Jaksus
- c) Melkein aina

Käytätkö leireillä?

- a) Aina
- b) Jaksus
- c) En oikeastaan

Kiroiletko kokouksessa?

- a) Ei ikinä koskaan
- b) Silloin tällöin
- c) Lähes aina

Mitä otat mukaan metsään?

- a) Vain tarpeellisen
- b) Tarpeellisen ja myös jotain tarpeetonta
- c) Kaiken mitä keksin

Eniten (a) vastauksia:
OLET MALLIPARTIOLAINEN

Eniten (b) vastauksia:
OLET KESKIVERTOPARTIOLAINEN

Eniten (c) vastauksia:
OLET HUONO PARTIOLAINEN

Osallistutko kokousten ohjelmaan?

- a) Aina
- b) Yleensä
- c) En oikeastaan

VILMAN & AADAN KIPINÄ -
 VUORO: klo 02:00 2017

TOSITARINA!!! D=

VOI A LY...

1. Mikä on seuraava kirjain?
S M T K T P _
2. Mikä on seuraava numero?
1 2 4 8 16 _
3. Mikä on luettelon seuraava kaupunki?
München Montreal Moskova _____
4. Keksi vähintään viisi sanaa, jotka muodostuvat alla olevan sanan kirjaimista.
ALEKSI
5. Kuinka monta viivaa tarvitaan yhdistämään 4 pistettä siten, että jokaisesta pisteestä menee viiva kaikkiin muihin pisteeseen?
6. Jos TAMMIKUUSSA olisi 33 päivää, HUHTIKUUSSA 32 päivää, ELOKUUSSA 33 päivää ja MARRASKUUSSA 32 päivää, niin kuinka monta päivää olisi JOULUKUUSSA?

Sarjassamme erikoisia paikannimiä: Kielilaki, Ryymäysvaara, Tingeltangelin silta, Mukkulanukki, Hyypiönkukkuran häntämaa, Pöllöaapa, Törilaki...

1. I=Lauantai, 2. 2x16=32, 3. Los Angeles
4. kisa, sika, leka, lasti, laki, set...
5. 6 viivaa, 6. 31+2=33

Archa

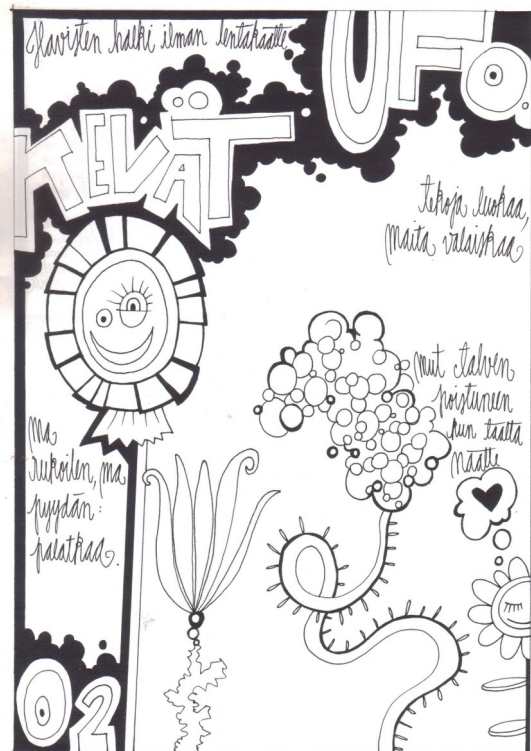
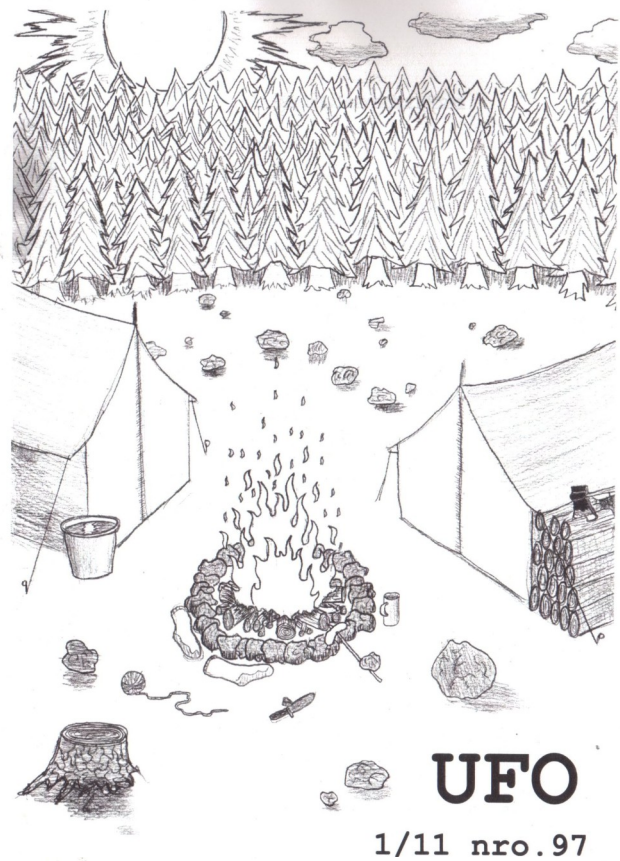
Myöhästyikö kokouksesta kun et tiennyt milloin bussi lähtee? Nyt tiedät! Ufo tarjoaa 86-bussin aikataulut molempiin suuntiin.

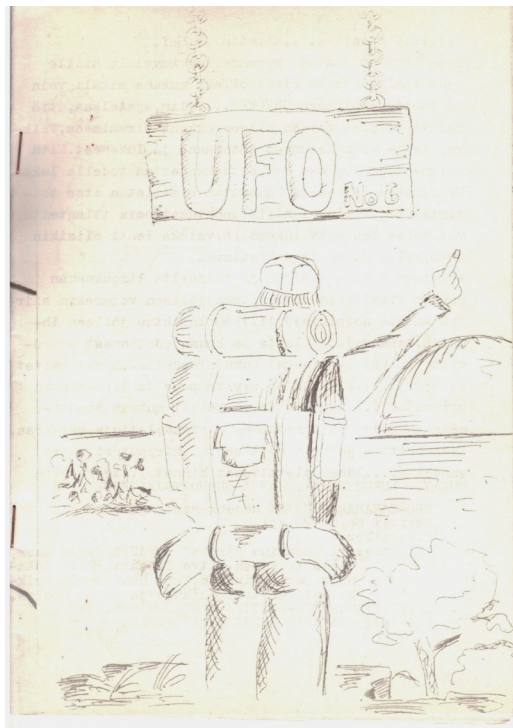
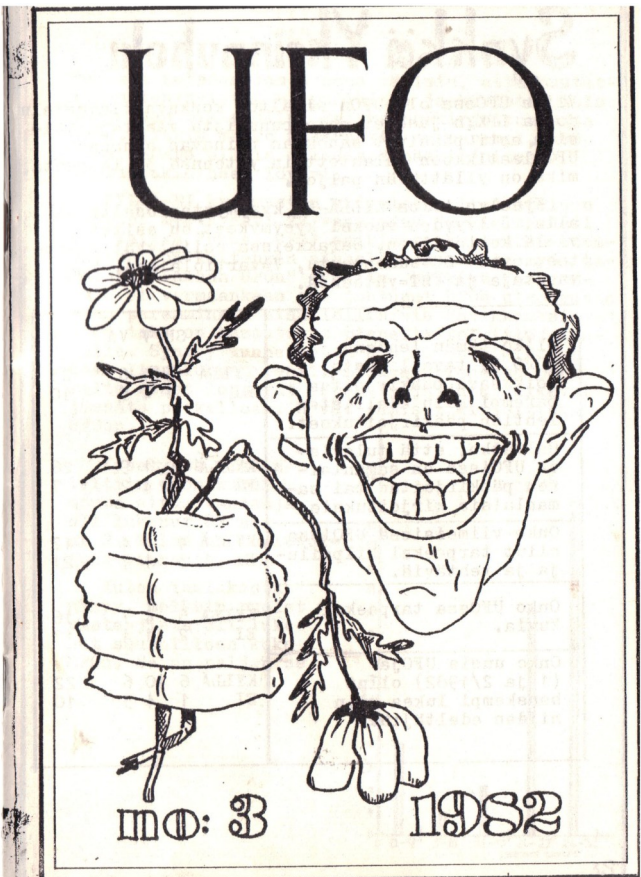
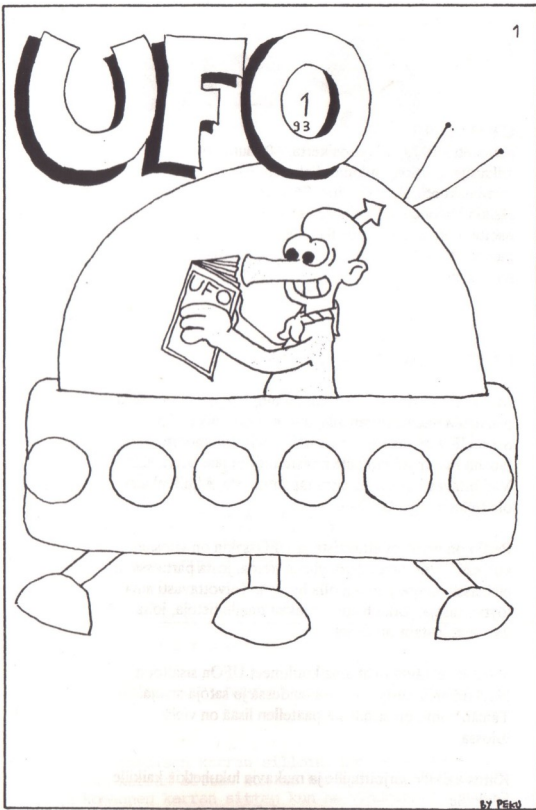
Ajat ovat arvioituja lähtöaikoja. Ufo ei vastaa aikataulujen paikkansapitävyydestä tai pysty muutenkaan vaikuttamaan HSL:n liikennöintiin.

Herttoniemi (M). lait. 5		
Ma-pe		
05.32B	11.52	17.39
05.52B	12.12	17.51
06.06	12.32	18.03
06.26	12.52	18.15
06.42	13.12	18.31
06.54	13.32	18.43
07.06	13.57	18.55
07.18	14.12	19.12
07.30	14.27	19.32
07.42	14.43	19.52
07.54	14.55	20.12
08.06	15.03	20.32
08.18	15.15	20.52
08.30	15.31	21.12
08.42	15.39	21.32B
08.58	15.55	21.52B
09.12	16.03	22.12B
09.32	16.18	22.32B
09.52	16.27	22.52B
10.12	16.42	23.12B
10.32	16.51	23.42B
10.52	17.06	
11.12	17.15	
11.32	17.31	

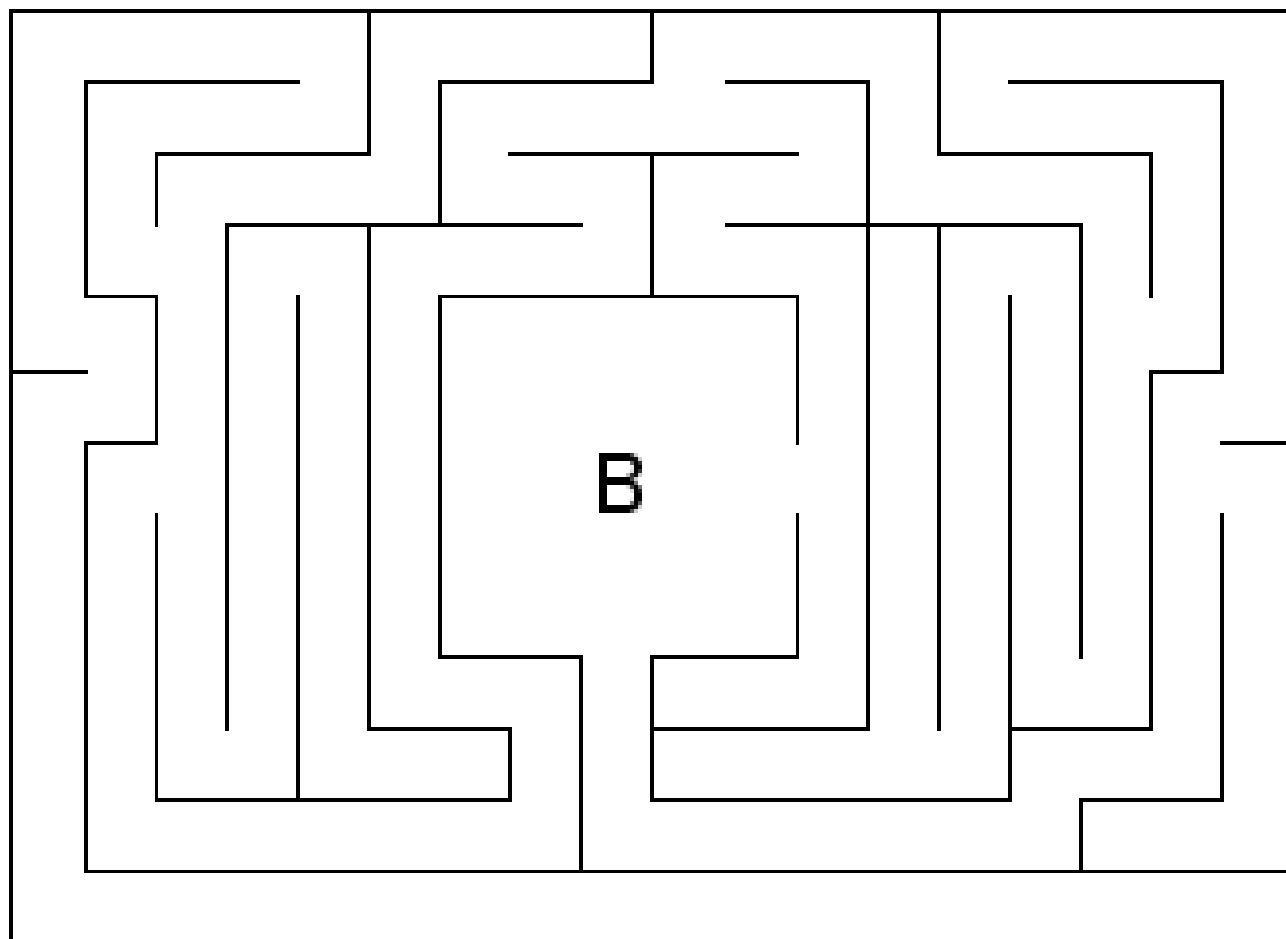
Santahamina		
Ma-pe		
05.02B	11.15	17.15
05.32B	11.35	17.27
05.52B	11.55	17.39
06.12	12.15	17.51
06.25	12.35	18.03
06.39	12.55	18.15
06.51	13.15	18.27
07.02	13.35	18.39
07.14	13.51	18.55
07.25	14.07	19.15
07.37	14.19	19.35
07.49	14.35	19.55
08.01	14.50	20.15
08.13	15.03	20.35
08.25	15.15	20.55
08.40	15.27	21.15B
08.50	15.39	21.35B
09.05	15.51	21.55B
09.20	16.03	22.15B
09.35	16.15	22.35B
09.55	16.27	22.55B
10.15	16.39	23.15B
10.35	16.51	
10.55	17.03	

Ufon kansigalleria

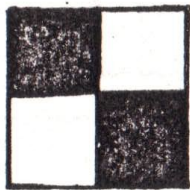
Puuhaa

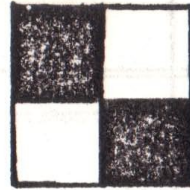
A

Väritä

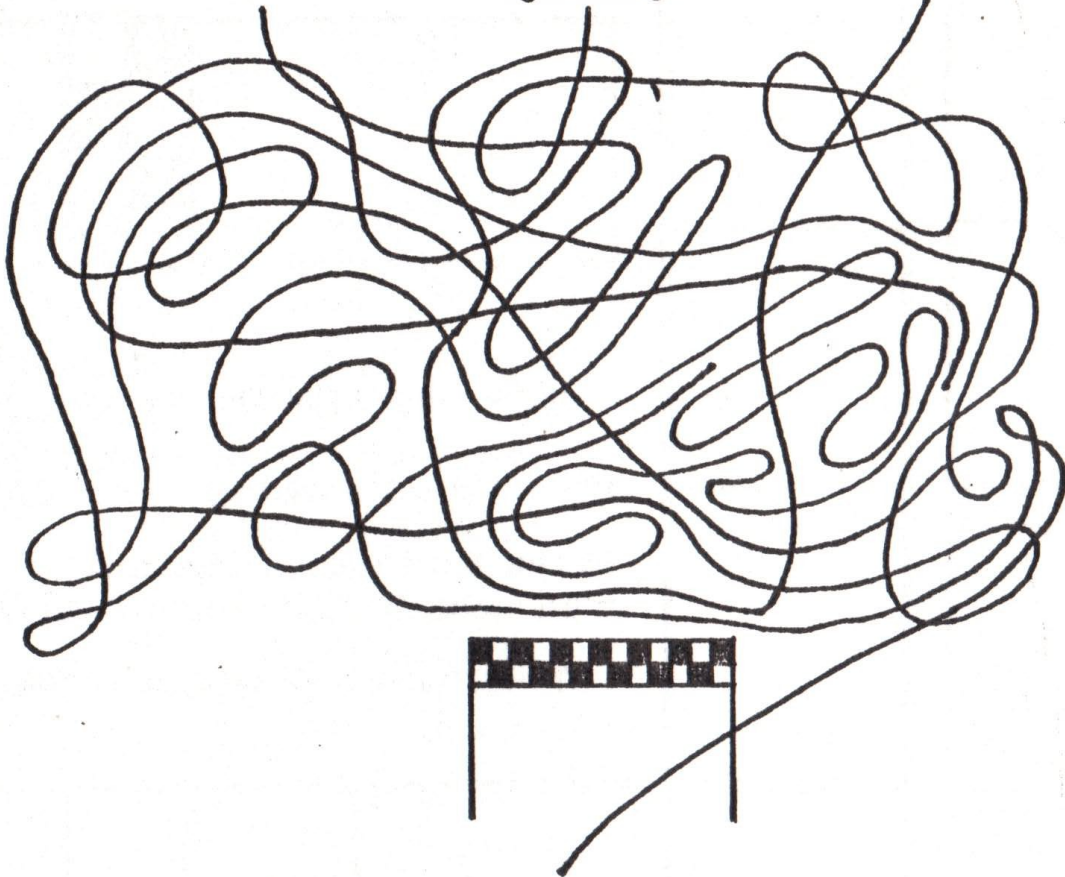
AUTOKILPAILU-85

1) TS

2) GT

3) CSI

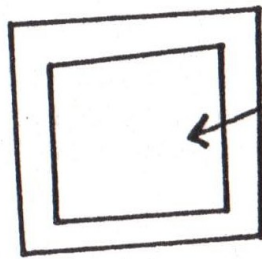
erikoisia paikannimiä: Tallinsalvanjätkä,
Tolloaapa, Vaarantakasenvitikko, Remuskan-
selkä, Hölö, Mörkö, Hyppylänkerö, Hyvän-
Ellanlaki...

Arka

21

autokilpailun voittii CSI

8. Mistä reiästä palikka mahtuu?

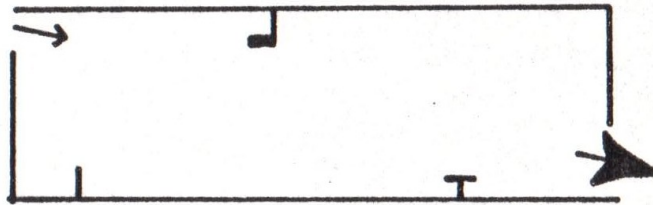

palikkaa varten tehty
reikä A

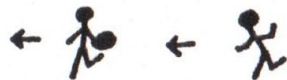
9. Minkä värinen on musta?

10. Valitse oikea reitti labyrintin läpi.

11. Valitse oikea vaihtoehto.

- a) varas pääsee karkuun
b) poliisi ei saa kiinni varasta

varas poliisi

12. Onko tämä kukka?
(vihje: on se kukka)

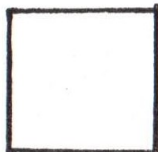

13. Kumpi kuvioista on pyöreä?

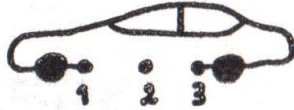
- a) b)

14. Arvioi noin viisi metriä.

15. Jaa kuvio kahteen osaan.

16. Villellä on yksi omena. Miten hän jakaa sen keskenään?
17. Yhdistä pisteet viivalla. Mikä kuvio syntyy?

18. Paljonko on monta?
19. $1+1=2$ ja $5+5=10$ ja $11+11=22$
Mikä sinun nimesi on?
20. Kuvassa oleva henkilö
a) sukeltaa
b) ei sukella

21. Montako sinua on?
22. YLIKURSSISUOSITUS:
Osaatko kirjoittaa?

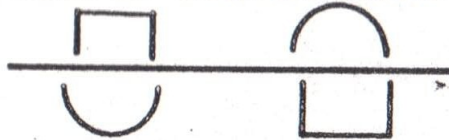
en (rastita)

23. Sijoita oikeat sanat ristikkoon.

vaakasuoraan HEI

24. Kenen kanssa puhut yksinäsi?
25. Yhdistä oikeat kuvat toistensa kanssa.

Vastasithan varmasti kaikkiin kysymyksiin,
HYVÄ-HYVÄ-HYVÄ-HYVÄ-HYVÄ-HYVÄ-HYVÄ-HYVÄ

Lisää samantyyllisiä tehtäviä mm. UFO:n
numerossa 6/1981.

.. Anna

UFO paljastaa!

Siirin toteemieläin on puuma!

Ufon laiska toimitus kopioi juttuja luvatta!

***Laura tavallista innokkaammin
mukana ulmakisoissa
miksi?***

***Kierrättäminen on päivän sana, sen
huomaat myös tästä numerosta***

Ninna aikoo karata uudestaan!

KESKIAIKA

TALVILEIRI MMXIII

Suuri ja mahtava Kiljavan kuningaskunta tarvitsee apua! Tule auttamaan! Samalla saat kokea miltä tuntuu elää Keskiajalla. Tapaa kauniit linnanneidot ja urheat ritarit Saharan Sissien talvileirillä.

Talvileiri järjestetään **1.-3.2.2013** Kiljavan Kassu-kämpällä. Leirille lähdetään Santahaminasta bussilla perjantaina klo 18.00, C6-rakennuksen viereiseltä parkkipaikalta (heti portin jälkeen vasemmalla). Palaamme samaan paikkaan sunnuntaina klo 15.

Leirille ilmoittaudutaan viimeistään **18.1.2013** palauttamalla alla oleva lappu täytettynä omalle johtajalle (Jälki-ilmoittautumisesta perimme 1,5 kertaisen maksun). Leirin hinta on **20 €**, joka maksetaan lippukunnan tilille FI38 1458 3000 1031 59 **OMAA VIITE-NUMEROA** käyttäen! Maksun toivomme suoritettavaksi vuoden 2013 puolella, välillä 1.-18.1.2013. (Leirille lähdön peruuntuessa ilmoittautumispäivän jälkeen leirimaksu palautetaan vain lääkärintodistusta vastaan)

Mukaan leirille tarvitsee mm. makuupussin ja -alustan/lakanat, riittävästi vaihtovaatteita ja säänmukaiset ulkovaatteet ja -kengät, sauna- ja peseytymisvälineet sekä partiohuivin.

Leirille ei saa tuoda omia kännyköitä sillä keskiaikaisessa Kiljavan kuningaskunnassa sellaiset laitteet eivät toimi. Lisäksi toivomme että lapsilla on herkkuja mukana korkeintaan pieni karkkipussi ja ½ -litran limu.

Lisätietoja voi kysellä leirinjohtajilta:

Tanu Karttunen, 040 538 5079, tanu.karttunen@gmail.com

Rikhard Sjöblom, 040 542 3125, rikhard.sjoblom@gmail.com

Osallistujan jäsenmaksu tulee olla maksettuna vuodelle 2013

Lapseni _____ saa osallistua SaSien

talvileirille 1.-3.2.2013 ja matkustaa tarvittaessa johtajien kyydillä.

Allergiat ja lääkitys _____

Huoltajan puhelinnumero _____

Huoltajan allekirjoitus

Nimenselvennys

Seuraava Ufo ilmestyy toukokuussa 2012.
Ufon toimitus toivottaa
kaikille **rauhallista ja lämmintä joulua!**